20/12/2021

Καλαβρύτων: Για τους Χριστιανούς δεν υπάρχουν αδιέξοδα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Στα νοήματα του χαρμόσυνου γεγονότος της Γεννήσεως του Θεανθρώπου αλλά και στις συνέπειες της πανδημίας που έχουν οδηγήσει στη διασπορά του φόβου και της ανασφάλειας των ανθρώπων αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στην Ποιμαντορική του Εγκύκλιο για τα Χριστούγεννα ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Ιερώνυμος.

Ο Σεβασμιώτατος υπογραμμίζει για το πόση ανάγκη έχουμε σήμερα να νιώσουμε αυτή τη λάμψη της χαράς και της ελπίδας που πηγάζει από την Γέννηση του Χριστού. “Είναι αλήθεια ότι αυτές οι ιδιαίτερες υγειονομικές συνθήκες λόγω της πανδημίας, τις οποίες όλοι βιώνουμε, έχουν σπείρει τον φόβο και το άγχος και, αρκετές φορές, έχουν οδηγήσει τους ανθρώπους στην πλήρη απομόνωση. Πολλοί συνάνθρωποί μας νοσούν και κάποιοι έχασαν ακόμη και τη ζωή τους εντελώς απροσδόκητα”, αναφέρει.

Ωστόσο σημειώνει με νόημα ότι για τους Χριστιανούς δεν υπάρχουν αδιέξοδα αρκεί

“να τρέφουμε βαθιά και ειλικρινή πίστη και εμπιστοσύνη στον Τριαδικό Θεό, την Υπεραγία Θεοτόκο και τους Αγίους μας. Αρκεί να είμαστε συνειδητοποιημένα μέλη της Εκκλησίας• διότι η Εκκλησία, κατά τον Απόστολο Παύλο, είναι το Σώμα του Χριστού επεκτεινόμενο στους αιώνες. Συμμετέχοντας στα Μυστήρια της Εκκλησίας, και ιδιαιτέρως σε αυτά της Εξομολογήσεως και της Θείας Ευχαριστίας, γινόμαστε σύναιμοι και σύσσωμοι με τον Χριστό. Τότε κάθε δυσκολία, πόνος, δοκιμασία μετατρέπονται αυτομάτως σε χαρά, ελπίδα και αισιοδοξία, λύτρωση και σωτηρία. Τότε οι άνθρωποι δέχονται την θεία Χάρη, η οποία εδραιώνει στην ψυχή τους την αξία της αγάπη, την ισότητα, την αλληλεγγύη και την ελεημοσύνη, απομακρύνοντας κάθε τάση διαχωρισμού και διχασμού μεταξύ τους”.

Αναλυτικά η Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου:

Ἐλέῳ Θεοῦ Μητροπολίτης τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως

Καλαβρύτων & Αἰγιαλείας

Πρός τόν Ἱερόν Κλῆρον, τούς Ἐντίμους Ἄρχοντας

καί τόν Εὐσεβῆ Λαόν τῆς καθ’ ἡμᾶς Θεοσώστου Ἐπαρχίας

Αγαπητοί μου πατέρες καί ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

«Οὕτως ὁ Θεός Λόγος οἰκειοῦται τῆς τοῦ δούλου μορφῆς τήν εὐτέλειαν,

καί Θεός ὑπάρχων, ἄνθρωπος ἠθέλησεν ὀνομάζεσθαι.»

(Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Περί τῆς τοῦ Κυρίου Ἐνανθρωπήσεως, PG75, 1469D-1472A)

Εὐχαριστοῦμε τήν πανσθενουργό Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μᾶς ἀξιώνει καί ἐφέτος νά ἑορτάσουμε τά Χριστούγεννα, τήν κατά τόν Ἱερό Χρυσόστομο «Μητρόπολιν τῶν Ἑορτῶν».

Μέ τήν γέννησή του ὁ Χριστός «λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ Αὐτοῦ». Μέ τό μέγιστο θεολογικό καί κοσμοϊστορικό γεγονός τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως ὁ τεχθείς Σωτήρ ἐξαγιάζει καί θεοποιεῖ τήν ἀνθρώπινη φύση καί κομίζει στούς ἀνθρώπους τήν ἀγάπη, τήν ἐλπίδα, τό φῶς καί τήν προοπτική τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, σαρκωθείς ὑπό τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, λαμβάνει τήν ἀνθρώπινη φύση καί ὑπόσταση γιά νά ἀνακαινίσει τόν πεπτωκότα ἄνθρωπο, ἀπελευθερώνοντάς τον ἀπό τό ἔρεβος τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ Γέννηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἐπροφητεύθη ἤδη ἀπό τόν θεόπνευστο Ἠσαΐα, ὁ ὁποῖος περιγράφει τόν σκοπό τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως μέ τούς ἑξῆς λόγους: «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ᾽ ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τούς συντετριμμένους τήν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτόν» (Λουκ. δ’, 18). Μέ τούς λόγους αὐτούς, τούς ὁποίους ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἀνέφερε κατά τό πρῶτο δημόσιο κήρυγμά Του, καθίσταται σαφές ὅτι, ἐκπληρώνοντας τό θέλημα τοῦ Πατρός Του, ἔλαβε τήν ἀνθρώπινη φύση γιά νά ἐμφυσήσει στήν κενή, ἕως τότε, ψυχή τῶν ἀνθρώπων τήν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς αἰωνίου ζωῆς, νά τούς ἐλευθερώσει ἀπό τό προπατορικό ἁμάρτημα καί νά τούς ἀνασύρει ἀπό τό σκοτάδι, ὥστε μέ τόν Χριστό στήν καρδιά τους νά ἀναπτερωθοῦν καί νά ἀντικρύσουν τό Φῶς τό Ἀληθινόν.

Μέ τήν ὑπερφυῆ ἕνωση τῆς θείας φύσεως μέ τήν ἀνθρώπινη, ὁ Χριστός σαρκοῦται καί, «ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος» (Φιλιπ. β’, 7), ἔρχεται γιά νά ἀπαλλάξει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν φόβο καί μέ τά θαύματά του, τή διδασκαλία του, τή Σταύρωση καί τήν Ἀνάστασή του νά διασαλπίσει σέ ὁλόκληρη τήν οἰκουμένη τήν ἀλήθεια τοῦ «Ζῶντος Θεοῦ».

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν» μέ ἁπλό καί ταπεινό τρόπο, χωρίς στομφώδεις ἐκδηλώσεις καί τυμπανοκρουσίες. Ἡ εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπηχεῖ τό μεγαλεῖο τῆς ἁπλότητας, τῆς ταπεινότητας καί τῆς ἀγάπης. Ἀντανακλᾶ τό φῶς τῆς ἀληθείας πού πηγάζει ἀπό τήν Χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἔναντι τοῦ σκότους καί τῆς ἁμαρτίας. Διατρανώνει τήν δύναμη τῆς πίστης ἔναντι τῆς μνησικακίας καί τῆς ἀμφιβολίας, πού σπέρνουν οἱ σκοτεινές δυνάμεις στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.

Ἀκόμη καί ἡ φύση χαίρεται καί ἀγάλλεται μέ τήν εἴδηση τοῦ χαρμοσύνου γεγονότος τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου. Ἄλλωστε, τό φυσικό περιβάλλον, ὅπως καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ καί πρέπει νά βρίσκονται σέ ὁμαλή καί ἰσορροπημένη ἀλληλεπίδραση. Ἔτσι στό θεοδέγμον Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ ἐκείνη τήν Ἁγία Νύχτα φιλοξενήθηκε ἡ Ἐνσαρκωμένη Ἀγάπη, ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου, ἐνῶ ἡ λάμψη τοῦ ἀστέρος ἀκτινοβολοῦσε στά πέρατα τῆς οἰκουμένης τήν ἔλευση τοῦ Μεσσία.

Ἀλήθεια, ἀδελφοί μου, πόση ἀνάγκη ἔχουμε σήμερα νά νιώσουμε αὐτή τή λάμψη τῆς χαρᾶς καί τῆς ἐλπίδας!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι αὐτές οἱ ἰδιαίτερες υγειονομικές συνθῆκες λόγῳ της πανδημίας,

τίς ὁποῖες ὅλοι βιώνουμε, ἔχουν σπείρει τόν φόβο καί τό ἄγχος καί, ἀρκετές φορές, ἔχουν ὁδηγήσει τούς ἀνθρώπους στήν πλήρη ἀπομόνωση. Πολλοί συνάνθρωποί μας νοσοῦν καί κάποιοι ἔχασαν ἀκόμη καί τή ζωή τους ἐντελῶς ἀπροσδόκητα.

Ὅμως γιά τούς Χριστιανούς δέν ὑπάρχουν ἀδιέξοδα. Ἀρκεῖ νά τρέφουμε βαθιά καί εἰλικρινῆ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στόν Τριαδικό Θεό, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τούς Ἁγίους μας. Ἀρκεῖ νά εἴμαστε συνειδητοποιημένα μέλη τῆς Ἐκκλησίας• διότι ἡ Ἐκκλησία, κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο, εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἐπεκτεινόμενο στούς αἰῶνες. Συμμετέχοντας στά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, καί ἰδιαιτέρως σέ αὐτά τῆς Ἐξομολογήσεως καί τῆς Θείας Εὐχαριστίας, γινόμαστε σύναιμοι καί σύσσωμοι μέ τόν Χριστό. Τότε κάθε δυσκολία, πόνος, δοκιμασία μετατρέπονται αὐτομάτως σέ χαρά, ἐλπίδα καί αἰσιοδοξία, λύτρωση καί σωτηρία. Τότε οἱ ἄνθρωποι δέχονται τήν θεία Χάρη, ἡ ὁποία ἐδραιώνει στήν ψυχή τους τήν ἀξία τῆς ἀγάπη, τήν ἰσότητα, τήν ἀλληλεγγύη καί τήν ἐλεημοσύνη, ἀπομακρύνοντας κάθε τάση διαχωρισμοῦ καί διχασμοῦ μεταξύ τους.

Γι’ αὐτό ἀγαπητοί μου ἄς ἀνανεωθοῦμε καί ἄς ἀνακαινισθοῦμε ἀπό τό γλυκύτατο καί χαρμόσυνο ἄκουσμα τῆς φωνῆς τοῦ Ἀγγέλου πρός τούς ἀγραυλοῦντες Ποιμένες τή βραδιά τῶν Χριστουγέννων: «Μή φοβεῖσθε· ἰδού γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντί τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστιν Χριστός Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ»!

Ἄς προσευχηθοῦμε, μέ βαθιά πίστη, θυσιαστική ἀγάπη καί ταπείνωση σέ Ἐκεῖνον, πού σαρκώθηκε «δι’ ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν», ὅπως ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεώς μας καί ἄς Τόν παρακαλέσουμε νά χαρίζει σωματική τε καί πνευματική ὑγεία καί ψυχική δύναμη σέ ὅλον τόν κόσμο.

Εὐχόμεθα σέ ὅλους εὐλογημένα καί εἰρηνικά Χριστούγεννα!

Διάπυρος πρός Χριστόν τεχθέντα εὐχέτης πάντων ὑμῶν,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας Ἱερώνυμος